

må sige til dem, der lytter: Det er et stort bluffnummer. Jeg vil sige til hr. Bent Bøgsted, at der kun er én medicin, der virker i den her situation: Varighedsbegrænsningen på sygedagpenge skal fjernes.

I forhold til de bemærkninger, der er faldet her i eftermiddag, har jeg et par enkelte kommentarer, som jeg godt vil komme med, allerefterst til Dansk Folkepartis ordfører, hr. Bent Bøgsted, som udtalte, at man ville udbetale sygedagpenge i det uendelige fra kommunerne. Det er meget interessant, for der sker faktisk det, at efter 52 uger er sygedagpengene en ren kommunal udgift, og jeg er meget, meget sikker på, at man fra kommunal side vil være meget opmærksom på, at man ikke betaler sygedagpenge i længere tid end allerhøjest nødvendigt.

Så fremfører ordføreren også, at sådan et forslag, som vi kommer med, ikke ville gælde for dem, der er syge på nuværende tidspunkt. Jo, det ville det, for det gælder alle. Vi afskaffer varighedsbegrænsningen.

Ministeren udtalte, at en beslutning om at afskaffe varighedsbegrænsningen på sygedagpenge ville flytte fokus sådan, at de syge ikke ville være indstillet på at komme tilbage til arbejdsmarkedet så hurtigt. Det er jo lidt interessant, for jeg ved – det har vi også diskuteret i formiddag – at der er masser af incitamenter for kommunerne til at gå ud og sørge for, at de, der nu engang er syge, også kommer videre med deres liv, bliver afklarede eller bliver raske.

Så nævnte ministeren et beløb, som vi har i forslaget, 300 mio. kr., og sætter spørgsmålstegn ved, om det beløb nu også passer. Det synes jeg er rigtig interessant, for det er faktisk et beløb, vi har fået opgivet fra ministeriet på et spørgsmål til ministeren. Så jeg håber og tror, at ministeren tror på sine egne tal.

Sluttelig vil jeg sige både til ministeren og andre, at det er blevet nævnt, at der er syv muligheder for forlængelse, i hvert fald som det er nu. Jeg synes, at man skal flytte fokus over på de sager, hvor man ikke kan forlænge, de mennesker, som bliver ramt af det her, de 5.000 mennesker, som mister deres sygedagpenge, og de 1.800, som mister deres forsørgelsesgrundlag. Det er dem, der er baggrunden for vores forslag, og det er derfor, at vi indstiller det til Folketingets beslutning.

Kl. 15:25

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Tak til ordføreren.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Arbejdsmarkedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

**5) 1. behandling af lovforslag nr. L 163:
Forslag til lov om ændring af lov om social service. (Loft over egenbetaling for madservice i plejeboliger m.v.).**

Af velfærdsministeren (Karen Jespersen).
(Fremsættelse 11.03.2009).

Kl. 15:25

Forhandling

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Forhandlingen er åbnet. Hr. Erling Bonnesen som ordfører.

Kl. 15:26

(Ordfører)

Erling Bonnesen (V):

Tak. Ældre, der er visiteret til kommunale madserviceordninger, skal ikke betale en helt urimelig pris for deres mad. Derfor er regeringen sammen med Dansk Folkeparti og Liberal Alliance i finanslovaftalen for 2009 blevet enige om, at der fra den 1. juli 2009 skal indføres et prisloft på 3.000 kr. pr. måned. Loftet sikrer således ensartede prisvilkår for de ældre, der bor i plejeboliger, på plejehjem eller i lignende boligheder. Med et loft på 3.000 kr. sikres det, at ingen ældre kommer til at betale en pris for deres mad, der er højere end den gennemsnitlige pris.

Velfærdsministeriet og KL har i fællesskab lavet en kortlægning af madserviceområdet i kommunerne, og kortlægningen viser, at de ældre i gennemsnit betaler ca. 100 kr. om dagen for madservice.

Loftet skal ses som en garanti for, at de ældre kan betale for deres mad, og loftet er et maksimumbeløb, og det forudsættes, at kommunalbestyrelserne fortsat stræber efter at gøre madserviceordningerne så omkostningseffektive som muligt. Det forventes også, at kommunalbesty-

relserne lever op til kvalitetsstandarderne og leverer en god kvalitetsmad.

Mangelen på konkurrence på madserviceområdet kan betyde, at der kun er et mindre pres på fastsættelsen af kvalitets- og priskrav og dermed også på niveauet for egenbetalingen. Venstre foreslår, at kommunerne i højere grad, hvor det er muligt, konkurrenceudsætter madserviceområdet for at teste, om private leverandører kan løfte opgaven bedre og billigere.

Kommunerne vil blive kompenseret med 62 mio. kr. i 2009 og med 124 mio. kr. årligt i 2010 og 2011 fra kvalitetspuljen. Derudover skal gennemsigtigheden styrkes, så det bliver tydeligt, hvad egenbetalingen dækker over, og der er afsat 4 mio. kr. fra kvalitetspuljen til at belyse dette aspekt.

Venstre mener, det er vigtigt, at alle ældre kan betale en rimelig pris for deres mad, og derfor støtter Venstre forslaget.

Kl. 15:28

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Hr. René Skau Bjørnsson som ordfører.

Kl. 15:28

(Ordfører)

René Skau Bjørnsson (S):

Jeg er glad for, at regeringen er blevet inspireret af Socialdemokraternes forslag fra sidste år om at lægge et loft over prisen på den mad, som vores ældre får af kommunen. Det er prisværdigt – bedre sent end aldrig. Det er hårdt at være fattig pensionist i dag og meget dyrt at være afhængig af mad fra kommunen. Mange pensionister, der får leveret mad fra de kommunale madordninger, har oplevet rigtig store prisstigninger de senere år, og priserne er steget gennemsnitlig med 38 pct. fra 2000 til 2008. Det er mere end dobbelt så meget som de almindelige prisstigninger i samfundet. Det er selvfølgelig bl.a. en konsekvens af de tommelskruer, som regeringen og Dansk Folkeparti har sat på kommunernes økonomi, og det er efter vores mening for dårligt, når ældre medborgere skal betale 5.000 kr. om måneden for at få mad af kommunen. Det holder ingen steder.

Selv om der er gode takter i det her forslag, må vi desværre også slå fast, at det ikke er godt nok. For det første er prisloftet sat alt for højt for de svageste ældre, 3.000 kr. er for dyrt for rigtig mange. For det andet er madens kvalitet ikke sikret godt nok med det her lovforslag, og for

det tredje overser man fuldstændig de ældre, der er nødt til at få maden bragt ud. Og det er trist, for de har virkelig brug for et loft over prisen.

Vi Socialdemokrater frygter, at prisen for den udbragte mad bliver skruet i vejret, hvis man kun sætter et loft over madpriserne i plejeboligerne. Det var også derfor, at vi fremsatte et bedre forslag sidste år. Det ville have sikret, at de ældre skulle betale 2.400 kr. om måneden for mad, hvis de boede i plejebolig, og 1.300 kr. for den mad, der blev bragt ud. Men det blev desværre stemt ned. Det var vi rigtig kede af på de ældres vegne, og vi er kede af, at regeringen ikke tager vores bekymring over prisen på udbragt mad alvorligt. Den udbragte mad kan være så dyr, at nogle ældre føler sig tvunget til at vælge den fra. Og det er altså de ældre, som i forvejen har den dårligste økonomi, og som også er den mest udsatte gruppe på alle andre områder. Det er mennesker, som bogstaveligt talt ikke har saltet til ægget, og som er for svage til at lave maden selv. Det er ikke rimeligt over for dem.

Vi Socialdemokrater havde også gerne set, at vi fik nogle fælles retningslinjer for kvaliteten af den mad, som vi giver vores ældre. Det ville være mere end fornuftigt at følge Foreningen af Kliniske Diætisters råd i det høringsbidrag, de har givet til det her lovforslag, og at vi sikrer, at maden både er sund og velsmagende. Meget ældre mad er noget kedeligt sjaq, og det er vigtigt, at vi får sikret ordentlig og lækker frisklavet mad frem for genopvarmet fabriksudskrab fra fryseren. Ifølge den undersøgelse, som Velfærdsministeriet kom med i 2006, er det heller ikke alle kommuner, der lever op til de officielle anbefalinger til dansk institutionskost. Så her vil det også være oplagt at sørge for, at de ældres mad rent faktisk er god nok.

Samlet set kan det her lovforslag altså forbedres på en række områder, som jeg nu har listet op. Prisloftet er sat for højt efter vores mening, der mangler et loft over den pris, man skal give, når man får maden bragt ud, og madens kvalitet er heller ikke sikret. Men vi støtter forslaget, selv om der er brug for en del forbedringer efter vores mening.

Kl. 15:31

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Hr. Dennis Flydtkjær som ordfører.

Kl. 15:32

(Ordfører)

Dennis Flydtkjær (DF):

Det kommer nok ikke bag på nogen, at Dansk Folkeparti synes, at det her forslag er rigtig godt, da det jo var et af vores krav i forbindelse med finanslovforhandlingerne sidste år, at der skulle indføres det her loft over prisen på ældremad. I Dansk Folkeparti prioriterer vi jo ældrepolitikken meget højt og går meget ind for et loft på betaling for ældremad, og vi er derfor meget glade for, at vi har fået det her igennem.

Vi ville gerne have loftet sat ned til 2.400 kr., men det har desværre ikke været muligt i denne omgang. Men jeg kan da forsikre befolkningen om, at Dansk Folkeparti stadig væk vil have fokus på priserne på mad til vores ældre medborgere, og at vi vil følge op på det her, ligesom vi har gjort med ældrechecken, som vi har gjort bedre og bedre hvert år til gavn for mange pensionister. Det samme har vi intentioner om at gøre med loftet over prisen på ældremad.

Nogle vil sige, at det her er et indgreb mod det kommunale selvstyre, hvilket selvfølgelig er ærgerligt, men når det viser sig, at kommunerne ikke kan klare opgaven med at holde priserne nede, så må vi jo hjælpe dem fra Folketingets side. Selv om kommunerne har vidst, at det her lovforslag ville komme, og at der ville blive indført et loft på 3.000 kr. på den månedlige betaling for ældremaden pr. 1. juli 2009, så har langt størstedelen af kommunerne alligevel valgt at sætte prisen op, hvilket klart ikke er acceptabelt.

Dog skal det siges, at der også er mange kommuner, der gør det godt, og som faktisk har holdt prisen nogenlunde nede. Gennemsnitsprisen for de kommuner, der har den laveste pris, ligger på 2.440 kr., og der kan man jo sige, at de kommuner, som ligger i den dyre ende, nok kunne lære noget af dem, der ligger i den billigere ende, så de bedre kan styre opgaven. Det er sådan, at 53 ud af landets 98 kommuner i dag overskrider grænsen på 3.000 kr., hvilket betyder, at rigtig mange borgere betaler urimeligt høje priser for deres mad, og det viser jo bare, at det er rigtig godt, at det her lovforslag kommer igennem.

Baggrunden for at indføre loftet er, at vi i de senere år har været vidne til en eksplosion i madpriserne. Prisen på maden er mange steder dobbelt så høj, som den er på andre varer, og i nogle tilfælde kan det få ældre til at afbestille eller springe måltider over, fordi de ikke har råd,

hvilket så kan gå ud over deres sundhedstilstand.

Et prisloft på ældremad skulle jo så gerne i fremtiden hjælpe til, at de ældre får et mere stabilt helbred, da de i de dyreste kommuner ikke længere behøver at vælge måltider fra for at have råd til dem. Ældre, der tidligere har sløjftet to måltider om dagen på grund af priserne, får nu en bedre ernæring og kost, og samtidig kan de ældre jo så bl.a. få råd til frisørbesøg eller en lille gave til børnebørn eller andre ting, netop fordi prisen i de her 53 kommuner bliver sat ned.

Det her lovforslag kommer rigtig mange mennesker til gode, og i Dansk Folkeparti glæder vi os inderligt over udsigten til faldende madpriser for de ældre, og derfor kan vi selvfølgelig støtte lovforslaget.

Kl. 15:35

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Fru Meta Fuglsang som ordfører.

Kl. 15:35

(Ordfører)

Meta Fuglsang (SF):

Jamen der er jo flere forskellige aspekter af det lovforslag, der ligger her, som skal kommenteres på vejen. For det første gælder det selve tilblivelsen af forslaget, og for det andet gælder det indhold, som forslaget så har fået.

Selve den debat, der førte til forslaget her, drejede sig jo om voldsomme stigninger i madpriserne for de ældre på plejehjem og i ældreboliger. Debatten dengang førte til, at Socialdemokraterne fremsatte et beslutningsforslag om loft over egenbetalingen på 2.400 kr. Det blev på det tidspunkt stemt ned af et flertal bestående af bl.a. Dansk Folkeparti. Nu ser vi så et forslag om et loft på 3.000 kr. som en del af udmøntningen af finanslovaftalen mellem regeringen og Dansk Folkeparti. Dansk Folkeparti ville – som de selv har sagt det – gerne have haft en lavere egenbetaling, men det her var så det muliges kunst i den aftale, de lavede. Men Dansk Folkeparti kunne have fået noget bedre, og det kunne ikke mindst have været bedre for de ældre, hvis Dansk Folkeparti havde handlet anderledes dengang, så man havde fået det forslag, der lå i efteråret, og som er betydelig bedre end det, vi ser i dag.

Så er der indholdet af det forslag, der ligger. Den mest alvorlige indvending her er jo, at det ikke dækker det behov, som der egentlig er. Det dækker ikke alle de ældre, men dækker, ud fra

hvilken bolig man har. Grunden til, at et forslag som det her er nødvendigt, er jo, at de økonomiske rammer for ældre gennem det seneste år er blevet så snævre, at mange ældre har svært ved at klare sig økonomisk. Priserne stiger i madordninger, fordi kommunernes økonomi er trængt, og indtægterne for mange ældre er små. Alligevel omfatter dette forslag borgere på ældre- og plejehjem, men ikke dem, der modtager madservice hjemme. Det betyder altså, at man har valgt en gruppe ud fra et boligkriterium og ikke ud fra et økonomisk kriterium, selv om begrundelsen er, at ældre generelt ikke har råd til mad, og selv om de er afhængige af den hjælp, som de får ved at få leveret mad.

I stedet for at få en ordentlig debat om gode levevilkår for alle ældre og nogle ordentlige løsninger, der holder, så er det her et forslag, som skal legitimere, at der jo gøres noget. Det er bare ikke godt nok. Vi ved, at det er vigtigt, at ældre borgere sikres sund kost. Lad os få nogle rimelige bud på, hvordan vi sikrer kvaliteten i hverdagen for ældre medborgere, så stiller vi gerne op igen og fortsætter debatten om, hvordan vi får de rimelige vilkår.

Når kommunernes indsats skal vurderes, også på det her område, så skal man jo huske, hvilket råderum kommunerne har. Det, vi godt kunne tænke os, var en ordentlig ramme for det kommunale selvstyre – en ramme, hvor det er nemmere for kommuner at arbejde på at få det kvalitetstilbud til borgere, også ældre borgere, som man efterspørger.

Når SF er indstillet på at stemme for det her forslag, er det, fordi det trods alt er bedre end ingenting, og så må man arbejde videre ud fra det.

Kl. 15:38

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Fru Vivi Kier som ordfører.

Kl. 15:38

(Ordfører)

Vivi Kier (KF):

I de seneste år har vi desværre i nogle kommuner set voldsomme prisstigninger på den mad, som man får til de måltider, der hører med til at bo på et plejehjem – prisstigninger, som ikke bare kan forklares med baggrund i almindelige løn- og prisstigninger.

Fra konservativ side er vi klar over, at vi med fastsættelse af et loft også bryder med kommunernes ret til selvstyre. Hertil er der bare at sige, at visse kommuner selv er gået forrest i bestræbelserne på at fastsætte et loft ved at sætte prisen på mad helt urimelig højt.

I finanslovforhandlingerne blev der indgået en aftale om, at man prisfastsatte et loft på 3.000 kr., og det svarer til det beløb, det koster at producere maden i de mest effektive kommuner. Loftet skal nemlig ikke medvirke til at forringe madens kvalitet.

Vi kan tilslutte os lovforslaget, som det ligger.

Kl. 15:39

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Fru Marianne Jelved som ordfører.

Kl. 15:39

(Ordfører)

Marianne Jelved (RV):

Tak. På det helt principielle plan er Det Radikale Venstre forbeholdne over for den slags lovgivning, hvor vi går ind og detailregulerer – i det her tilfælde er det om priser. Vi synes, det ligger fuldstændig lige for, at en kommune bestræber sig på at gøre den slags ydelser, som borgerne skal betale for, så billige og ordentlige som muligt, og at de under alle omstændigheder holder sig til, at den pris, brugerne skal betale, er omkostningsbestemt.

Men da vi tror, at verden er lidt mere indviklet end som så og ikke så regelret, som jeg lige har beskrevet det, vil vi være positive over for det forslag, regeringen har fremsat her, og vi er indstillet på at støtte et prisloft på 3.000 kr. pr. måned, som det er beskrevet i lovforslaget, og for den målgruppe, der også er beskrevet. Vi accepterer så også, at der ikke kommer et tilsvarende prisloft over den madservice, som borgerne, der bor i eget hjem, betaler for, og vi accepterer sådan set også den forklaring, at der er konkurrenceudsættelse og derved en mulighed for en større prisgennemsigtighed. Det sidste tror vi nu ikke på. Så det kunne vi godt tænke os at der bliver arbejdet lidt med, altså om der reelt skabes en prisgennemsigtighed, så der er styr på, hvad det er, man betaler for. Men med de bedste intentioner vil vi støtte op om forslaget.

Kl. 15:41

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Fru Line Barfod som ordfører.

Kl. 15:41

(Ordfører)

Line Barfod (EL):

Mad er noget fuldstændig afgørende for os alle sammen. Hvis vi ikke får mad, kan vi ikke overleve. Derfor er det også et kæmpeproblem, at priserne nogle steder er kommet så højt op, at nogle ældre har været nødt til at afbestille en del af deres mad. Men mad skulle ikke gerne kun

være noget, der får os til at overleve. Mad skulle også gerne være noget, som vi har glæde af.

Ældre skulle jo gerne have samme muligheder som andre for, at mad er noget, som de er glade for, som smager godt, som de, i det omfang de kan, selv er med til at lave, som de kan dufte til og glæde sig til; at det ikke bare er noget, som de skal affodres med, for at de ikke skal dø af sult.

Det er derfor afgørende, at kommunerne har penge nok til at sikre, at der ikke bare er mad, så de ældre ikke dør af sult, men kan sikre, at de faktisk får god mad og mad, som de kan glæde sig over, og som gør, at de lever og ikke bare overlever. Regeringen og Dansk Folkeparti har desværre udsultet kommunerne så meget, at der mange steder ikke er de ressourcer, så kommunerne meget ofte står i den situation, at de skal vælge mellem nedskæringer på børnehaverområdet, plejehjemmene, i ældreplejen eller folkeskolen eller hæve priserne på mad til de ældre.

Det er så det, der har udløst så høje prisstigninger i mange kommuner, at man nu mener, at det er nødvendigt at gå ind og fastsætte et loft over noget af maden, nemlig for dem, der bor på plejehjem, men ikke for dem, der stadig bor i eget hjem.

Men det er jo en fuldstændig absurd situation, at vi skal sidde i Folketinget og vedtage et loft over madpriserne, også fordi risikoen er, at det bliver en dårligere mad, som mange af de ældre får. Der er også en risiko for, at de kommuner, der ikke har en egenbetaling, der er på niveau med loftet, vil hæve deres egenbetaling, fordi de så har mulighed for at få lidt flere penge i kommunekassen til nogle af de mange andre gode ting, de gerne vil gøre.

Den bedste løsning ville derfor være, at man sikrede, at der kom de penge, der er behov for i kommunerne, til at kunne sikre en ordentlig velfærd for både børn, ældre og alle de andre borgere i kommunen. Det er jo det, der er behov for. Det er det, der er grund til at se på.

Desværre har Venstre lagt en meget klar plan, som både den nuværende beskæftigelsesminister og den vistnok nuværende statsminister klart har talt om en gang imellem. Den vistnok nuværende statsminister skrev det i sin gamle bog »Minimalstaten«, hvor han jo beskrev den plan. Den nuværende beskæftigelsesminister har også været ude at sige det flere gange i medierne. Det er en plan, der går ud på at beskære

det offentlige forbrug ved stort set ikke at tillade, at det stiger; en plan, der går ud på, at man mere og mere udsulter den offentlige velfærd.

Det er det, vi ser at bl.a. de ældre kommer til at undgælde for, ved at de mange steder ikke kan få lov til at få noget god mad, få oplevelsen af mad, som de selv er med til at tilberede, kan dufte osv., men i stedet for skal have noget mad for blot at overleve. Det er ikke rimeligt over for mennesker, som har været med til at knokle i mange, mange år, og som har lagt en stor indsats i samfundet. Det er uværdigt for det samfund, som vi gerne vil have, og derfor er der altså behov for, at vi meget snart får et andet flertal her i landet, som på en helt anden måde vil sikre, at der er penge til ordentlig velfærd og til, at man kan leve godt.

Derfor er vi også fortsat dybt kritiske over for, at det skal være nødvendigt at fastsætte et loft over madpriser på plejehjem frem for at sikre, at plejehjemmene har penge nok til også at kunne sikre ordentlig mad og har penge nok til at sikre, at pensionisterne har råd til at leve og ikke bliver flået af høje madpriser.

Kl. 15:45

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Tak til ordføreren. Velfærdsministeren.

Kl. 15:45

Velfærdsministeren (Karen Jespersen):

Tak for den brede tilslutning til lovforslaget. Det er jo altid en balancegang, for her har vi at gøre med et område, som egentlig er kommunalbestyrelsernes ansvar, men vi er jo ofte i den situation, at hvis vi oplever, at der er nogle vilkår for borgerne ude i kommunerne, som vi ikke synes er gode nok, så går vi ind og lægger nogle rammer.

Det har vi gjort på forskellige leder og kanter. Vi gør det f.eks. med daginstitutioner, hvor Folketinget jo også vedtog en pasningsgaranti, fordi vi siger, at det skal være et minimum for de børnefamilier, der har brug for pasning. På samme måde siger vi her, at der skal være et minimum, altså et loft over den pris, som de ældre kommer til at betale for maden. Så de udestående problemer, der måtte være, kan vi tage i forbindelse med udvalgsbehandlingen.

Kl. 15:46

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ministeren.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

6) 1. behandling af lovforslag nr. L 164:

Forslag til lov om ændring af lov om individuel boligstøtte. (Forhøjet boligstøtte til personer i anviste almene ældreboliger og lignende udlejningsboliger).

Af velfærdsministeren (Karen Jespersen).

(Fremsættelse 11.03.2009).

Kl. 15:46

Forhandling

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Forhandlingen er åbnet. Hr. Erling Bonnesen som ordfører.

Kl. 15:47

(Ordfører)

Erling Bonnesen (V):

Tak. Da vores sædvanlige ordfører på sagen er blevet akut forhindret, skal jeg holde denne tale på vegne af vores ordfører på lovforslaget, fru Louise Schack Elholm.

Dette lovforslag er en del af satspuljeaftalen, og forslaget går ud på, at kommunerne kan give en forhøjet boligstøtte til beboere i almene ældreboliger, og tilskuddet kan gives, hvis de pågældende ikke har råd til at bo i deres anviste bolig. Dette lovforslag skal dermed sikre de svage grupper, der er blevet henvist til en almen ældrebolig, men som ikke har råd til at bo i boligen. De skal have mulighed for at kunne opnå en ekstra boligstøtte, så deres økonomi kan hænge sammen.

Venstre er positive over for at støtte denne svage gruppe, som ellers ikke har en chance for at kunne klare sig selv. Venstre støtter dermed forslaget.

Kl. 15:47

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Fru Lise von Seelen.

Kl. 15:48

(Ordfører)

Lise von Seelen (S):

Jeg tror, at alle vi, der arbejder med socialpolitik, er blevet kontaktet af mennesker med et handi-

cap, der har fået anvist en bolig med en særlig indretning eller med et særligt udstyr, som de faktisk havde brug for, og så har de mennesker måttet takke nej til den bolig, fordi de ikke havde råd til huslejen. Det er jo en mægtig, mægtig ulykkelig situation, og derfor var vi Socialdemokrater rigtig glade for, at vi i satspuljekredsen kunne finde ud af, at vi måtte reparere på det, sådan at den gruppe mennesker, hvis de fik til-delt en bolig af kommunen, også ville kunne opnå den økonomiske bistand, så de faktisk havde råd til at tage imod den velegnede bolig.

Vi ved jo, at for folk, der bor i en kommunal bolig, har kommunalbestyrelsen den mulighed, at den kan nedsætte huslejen, således at de enkelte borgere faktisk kan have en privatøkonomi, der betyder, at de har råd til at bo i den rigtige bolig, som er velegnet til dem, og at de også samtidig har en privatøkonomi, der betyder, at de kan leve et aktivt liv, at de kan deltage i foreningsarbejde, at de kan have en social omgangskreds, og at de har den økonomi, der skal til, så de har en hverdag, som også byder på livsglæde og livskvalitet.

Men i de almene ældreboliger er der den vanskelighed, at man ikke kan nedsætte huslejen. Så derfor er det en udmærket løsning, at man her kan afvige fra hovedreglen med de 15 pct. i boligstøtte til sådan en type bolig, således at man på den måde kan sikre, at den enkelte borger har en privatøkonomi, så vedkommende også i den type boliger dels kan sige ja tak til den rigtige bolig, dels kan leve et aktivt liv med gode oplevelser.

Vi kunne godt have ønsket os, at der i lovforslaget stod, hvornår det var, at kommunerne skulle kompensere borgeren, for det er en rent kommunal afgørelse, hvornår borgeren er i en sådan økonomisk situation, at man på den måde kan skruer op for boligstøtten. Vi har faktisk den antagelse, at den regel, vi har for de kommunale boliger med at sænke huslejen, bliver anvendt alt, alt for sjældent. Der er faktisk for mange mennesker, der bor dyrt, og som har så svær en privatøkonomi, at de ikke kan leve et aktivt liv.

Nu står der jo i lovforslaget – det er også rigtigt, det står der – at kommunerne skal kompenseres fuldt ud for den her udgift, som de nu får ved at øge boligstøtten. Det vil sige, at ministeren skal ud og snakke med kommunerne om, hvad de antager udgiften vil være til det her, så de kan blive kompenseret for udgiften. Vi kunne godt være nysgerrige med hensyn til, at ministeren brugte lejligheden til også at spørge kommu-